

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 225/2016
06.04.2017. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судије др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, судије Гордане Ајншпилер Поповић и судије Бранка Станића, чланова већа, у правној ствари тужиоца „АА“, ..., кога заступа пуномоћник Владан Златић, адвокат из ..., против туженог „ББ“, ..., кога заступа пуномоћник Дарко Шумаревић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1991/15 од 12.05.2016. године, донео је у седници већа одржаној дана 06.04.2017. године следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1991/15 од 12.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 16883/2010 од 20.02.2015. године, у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му плати износ од 12.935.373,37 динара са законском затезном каматом од 08.03.2008. године и износ од 9.929.223,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.01.2009. године, као неоснован. Ставом II изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 985.250,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1991/2015 од 12.05.2016. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Београду П 16883/2010 од 20.02.2015. године.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове није тражио нити определио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), а у вези са чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“

број 72/11 - ступио на снагу 01.02.2012. године) утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер побијана пресуда не садржи недостатке због којих се не би могла испитати јер су у њој наведени јасни разлози о битним чињеницама који нису у противречности са стањем у списима. Такође, истичући повреде поступка у погледу одређивања вештачења, оцене доказа као и примедбе на налаз и мишљења судских вештака, ревидент указује на релативно битне повреде евентуално учињене у првостепеном поступку које ревизијски суд нема овлашћења да цени.

Према утврђеном чињеничном стању парничне странке су са предузећем „ВВ“ закључиле Уговор о заједничком извршењу набавке бр. ... од 24.10.2006. године и на основу њега као група извођача победили на конкурс за јавну набавку код Министарства одбране РС, за реконструкцију термоенергетског постројења и топлификационог система у касарни „ГГ“ у Ова група извођача као конзорцијум је са Министарством одбране закључила Уговор бр. ... од 22.05.2007. године о извођењу истих, с тим што наведени Уговор о заједничком извршењу набавке бр. ... представља саставни део овог Уговора. Тумачењем ових уговора утврђено је да су све три саговорнице одговорне за добро извршење свог дела посла према саговорачу Министарству одбране, али да само овде тужени испред групе понуђача наступа према наручиоцу посла Министарству одбране. Уговором бр. ... од 07.06.2007. године парничне странке су међусобно регулисале обавезе, а не и обавезе према трећим лицима односно Министарству које су остале непромењене у односу на Уговор бр. ... од 22.05.2007. године. Наведени уговор ... измењен је првим, другим и трећим допунским уговором, али су истим парничне странке остале у пословном односу као наручилац и извођач радова, са уговореним фиксним ценама за вредност изведених радова. Неспорно је између странака да је тужилац извео предметне радове, те да је количину изведених радова обрачунао управо тужилац, а да је тужени неке привремене ситуације кориговао само у погледу јединичних цена за изведене позиције у складу са Уговором бр. ... Из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке утврђено је да је тужени платио тужиоцу све изведене редове по ценама уговореним између парничних странака, а не ценама које је тужилац неосновано обрачунавао туженом и које су у висини које је тужени обрачунавао Министарству одбране, с обзиром да је постојала разлика. Тужилац је све привремене ситуације испостављао туженом, а не Министарству одбране као инвеститору. Тужени је ситуације прослеђивао надзорном органу Министарства који их је оверавао у погледу количине изведених радова, а не и цена. Из налаза и мишења комисије судских вештака машинске струке утврђено је да су право овере изведених радова имала само овлашћена лица Министарства одбране - Дирекције за грађевинско урбанистички консталтинг, те да је тужилац изводио машинске радове за које поседује оверене обрачунске листове грађевинске књиге.

Нижестепени судови су у смислу чл. 262, 295. и 600. Закона о облигационим односима одбили тужбени захтев тужиоца налазећи да тужени није дужан да плати тужиоцу утужен износ на име разлике у вредности радова по испостављеним привременим ситуацијама, с обзиром да је тужени извршио своју уговору обавезу у складу са условима договореним између тужиоца и туженог по Уговору бр. ... од 07.06.2007. године.

Према оцени ревизијског суда, побијана одлука је донета правилном применом материјалног права, те је правилно одбијен тужбени захтев тужиоца и све разлоге које је другостепени суд навео у својој одлуци, као правилне прихвата и ревизијски суд.

Чланом 600. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о делу посленик обавезује да обави одређени посао као што је израда или оправка неке ствари и извршење неког физичког, интелектуалног рада и сл. а наручилац се обавезује да му за то плати накнаду. Одредба члана 17. Закона о облигационим односима прописује да су странке у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење, а члан 262. истог Закона прописује да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је у свему како она гласи.

Одредба члана 295. Закона о облигационим односима прописује да обавеза престаје кад се испуни као и у другим законом одређеним случајевима.

Како је између парничних странака закључен међусобни Уговор којим су уговорене фиксне цене за изведене радове, те како је тужени тужиоцу исплатио исте у складу са наведеним уговором у целости, то су правилно нижестепени судови закључили да тужилац није доказао да је основано његово потраживање од туженог а увисини износа који је по основу наведених радова тужени наплатио од трећих лица. Исплатом уговорене фиксне цене тужени је испунио своју обавезу према туженом па је стога тужиочево потраживање без основа.

Стога, нема места ревизијским наводима да је тужени себи приграбио овлашћења и корист која није поседовао у спорном пословном односу имајући у виду садржину Уговора бр. ... од 07.06.2007. године са Анексима, (који је закључен након Уговора о заједничком извршењу набавки бр. ... од 24.10.2006. године), према коме је тужилац прихватио да му тужени исплаћује оверене изведене радове по фиксно уговореним ценама. Наведеним Уговором бр. ... је јасно и прецизно договорен однос у погледу цене и плаћања између парничних странка у конкретном правном послу и само он може бити основ регулисања њиховог међусобног односа, па нису основани ревизијски наводи у погледу расподеле наплаћене накнаде за уговорене и накнадне радове на заједничком послу.

У ревизији се понављају жалбени наводи које је другостепени суд правилно ценио као неосноване, дајући за свој правни став ваљане разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављена, као ни разлози на које пази по службеној дужности, Врховни касациони суд на основу процесних

овлашћења на основу члана 405. Закона о парничном поступку је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић